IOHANNES GERSON. COMPENDIUM ANTICLAUDIANI. IOHANNES DE PALOMAR. NARCISSUS HERZ DE BERCHING. IOHANNES SCHLITPACHER. IOHANNES KECK

Melk (?), 3. Viertel 15. Jh. (1458-1465) Seite 192r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40620
Copyright: Melk, Benediktinerstift

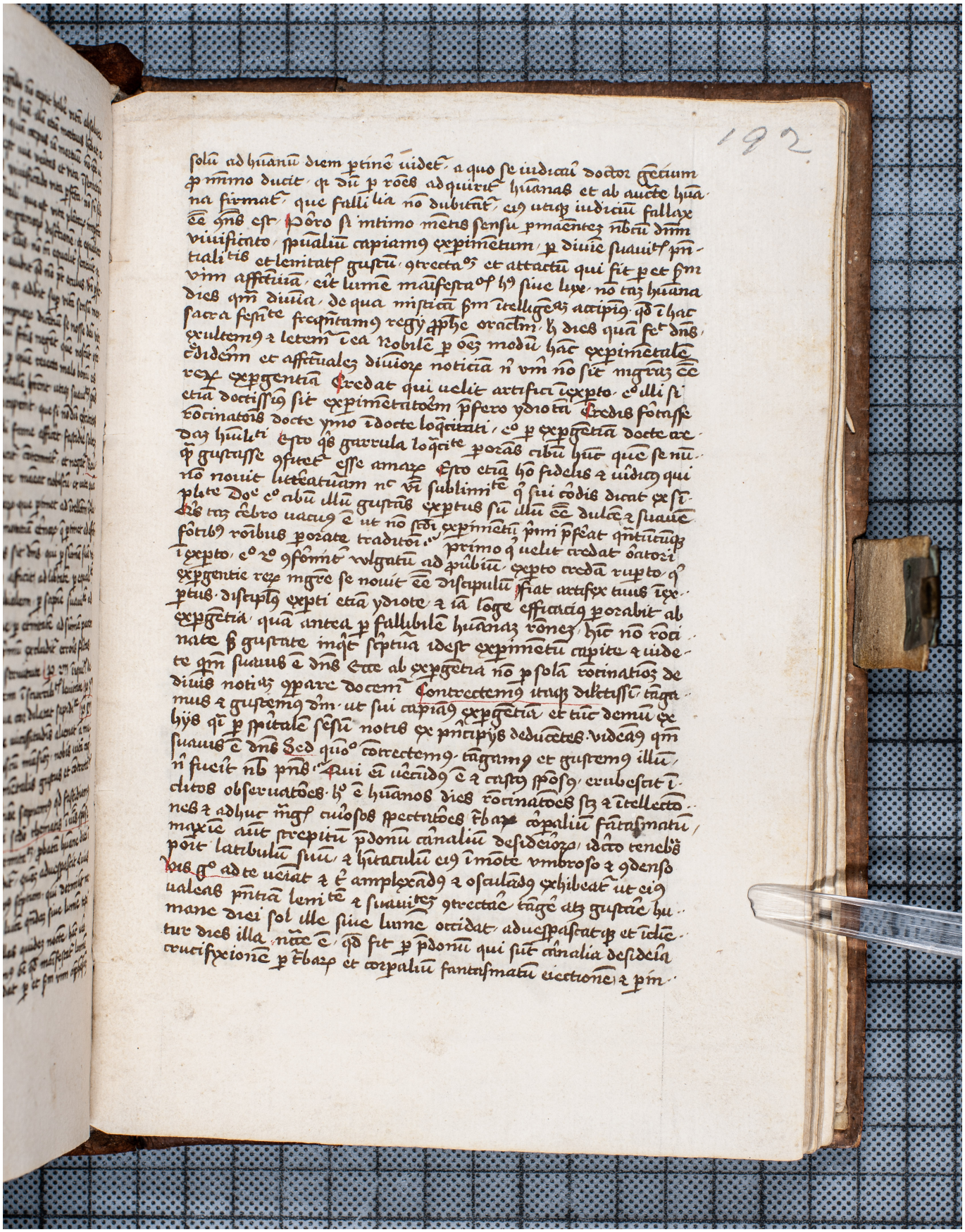

192

solū ad hūanū diem ptinē uidet. a quo se iudicā doctor gēcium
p mmo ducit. q dū p rōes adquirit hūanas et ab aucte hua
na firmat. que fallibilia nō dubitāt. cuī utriq; iudiciū fallax
ēe gnōs est. Porro si mtimo mētis sensu pmaenetes nbīū dīm
vinificīto spūalīū capiamus expimētum. p diuīe suauitēs pm
tialitīs et lenitatēs gustū gtrectatōis et attractū qui fit p et hm
vim affectūū. eīt lūmē mānifestatōs hō sīue lux. nō tāz hūana
dies qm diuīa. de qua mīsticū hm ītelligēs accipiū. qd ī hac
sacra festīte frequentamus regis pphe oractm. h dies quā fecit dnūs
exultemus et letemur ī ea Nobilē p oēs modū hāc expimētalē
ēdidēm et affectualēs diuīore noticīa n vm nō sit mgrāz ēe
rex expgentīa. Credat qui uelit artificī ī expto. cō illi si
ctīa doctissīs sit expimētatōem p sero ydiotī. Credis fōtasse
rōcinatōis docte ymo ī docte loquīturi. cō p expgentīa docte ac
das hūilīt. esto qs garrula loquīte poras cibū hūc quē se nū
q gustasse quīret esse amare. esto etīā hō fidelis et iudicī qui
nō nouit litteratūam nec vī sublimīte q sui cōdis dicat ex si
plīte Doc cō cibū illū gustās exptus sū illū ēe dulcē et suauē
hō tāz cēbro uacuū ē ut nō sēdi expimētū pm pfeat qntitēq;
fōtibus rōibus porate traditōi. primo q uelit credat ōatori
ī expto. cō 2o gfōmīt vulgatū ad pūbīū expto credā rupto q
expgentie rex mgrē se nouit ēe discipulū. fiat artifex tuus ī ex
ptus. distīptus expti etīā ydiote et iā loqe efficacīq porabit ab
expgētia. quā antea p fallibilē hūanāz rōnez hīc nō rōci
nate. q gustate inqit septīā idest expimētū capite et uide
te qm suauis ē dnūs. Ette ab expgētia nō p solā rōcinatiōz de
diuīs notīīs apparē docem. Contrectemus itaq; dilīctissī tāgā
mus et gustemus dm ut sui capiāmus expgētia et tūc demū ex
hīs qī p spūalē sensū notis ex pnīpīis deducētes. videāmus qm
suauis ē dnūs. Sed quō cōtrectemus tāgāmus et gustemus illū
n fiēt nīs pnūs. Qui ei uīctūs ē et crīsti sposus erubescit ī
clitos observatōes. h ē hūanos dies rōcinatōes sīz et ītellecto
nes et adhuc mgis curiōsos spectatōes tbarū cōpaliū fāntasmatū
maxīē aūt strepitū pdonū cānalīū desideriōz idcō tenebrīs
port latibulū suū et hūtaculū eius ī mōte umbroso et ydenso
vbi g ad te uēiat et ē amplexādus et osculādus exhibeat ut eius
ualeas pnīrī lenitē et suauitēs gtrectāē tāgē atq gustāē hu
mane diei sol ille sīue lūme oriāt aduespastat q et īcīpī
tur dies illa. nātē ē. qd fit p pdonū qui sūt cānalia desideria
crucifixionē p tbarū et cōpaliū fantasmatū eiectionē et pm